

[Lone Dybkjær]

meget tilfreds med det udspil, der er kommet fra Danida på dette felt.

Behnke (FP):

Først et par bemærkninger til hr. Kelm-Hansen.

Der var problemer med at se det logiske i, at Fremskridtspartiet ønsker at være med, når det gælder katastrofehjælp, men ikke ønsker den generelle ulandsbistand, og argumentet skulle være, at hvis man ikke yder ulandsbistand, ender det altid med, at man bliver nødt til at yde katastrofehjælp i stedet for.

Vi ser ikke nogen sammenhæng mellem, hvorvidt man yder ulandsbistand, og hvorvidt floder går over deres bredder, hvorvidt vulkaner går i udbrud, og hvorvidt der opstår jord-skælv, og det er altså den form for katastrofehjælp, vi er villige til at medvirke til.

Så blev det mere eller mindre antydet, at Fremskridtspartiet blot ønskede at kaste mudder i debatten, når vi nævner nogle af de kuldsejlede bistandsprojekter, som Danida har været medvirkende til igennem årene. Der er ingen grund til at kaste mudder fra vores side. Alene de mange rapporter, som stats- og rigsrevision er kommet med i årenes løb, indeholder rigeligt materiale til, at man bør være kritisk over for Danidas mange projekter.

Hvad angår spørgsmålet om isfabrikken i Sydsudan, refererer jeg blot til, hvordan dagspressen i årene 1979-80 omtalte projekterne og de skandaler, der var i forbindelse med det. Jeg skal ikke sætte navn på dagspressen, da dagbladenavne i denne forbindelse åbenbart kan være afgørende for troværdigheden.

Hr. Bjørn Elmquist talte i første runde meget om menneskerettigheder, og det er selvfølgelig overordentlig relevant i denne sammenhæng, men når hr. Bjørn Elmquist i anden runde argumenterede for en fortsættelse af den danske tvangsbetaling, hvor man altså tvangsinddriver ekstremt høje skatter, hvor man disponerer projekter, som en del af befolkningen både har moralsk, ideologisk og religiøs modstand imod, må man spørge: hvor er menneskerettighederne for den danske befolkning, som altså er bidragyder til projekter, man i den grad er imod?

Jeg vil slutte af med at sige, at vi er udmærket klar over, at der her i salen er et stort flertal for den bistandspolitik, som praktiseres i øjeblik-

ket, og i den forbindelse er jeg bestemt tilfreds med både industriministerens og udenrigsministerens bemærkninger om, at man skulle sørge for, at størst mulige dele af pengene kommer tilbage til Danmark i form af danske industriprojekter.

Til slut skal jeg meddele, at vi ikke ønsker at stemme for det af Socialdemokratiet m.fl. fremsatte dagsordensforslag.

Glønborg (KRF):

Debatten har haft et dobbelt indhold: Noget om sagen for sagens skyld og noget i anledning af sagen for partiernes skyld.

Nogle få bemærkninger om det sidste. Jeg finder det naturligt, at folketingsmedlemmer og partiledere rejser rundt og taler om deres politiske holdning hvor som helst. Ministre har man ret til at kritisere, hvis de ikke loyalt administrerer de beslutninger, der er taget i Folketinget. Men det ser jeg ingen grund til at gøre, og dagens debat har også dokumenteret, at ministrene indtil dato har fulgt de beslutninger, der er taget, og administreret dem på dygtig vis.

Skulle det vise sig, at der er politisk uoverensstemmelse imellem de partier, som udgør regeringen, klares disse diskussioner inden for regeringens fire vægge, og det skal vi også nok fortsat finde ud af.

Derimod kan jeg ikke se nogen som helst fornuftig grund til, at partier, som kalder sig ulandshjælpsvenner, drager vælgermødeopgaver ind i Folketinget. Beslutningen fra 1985 om stigningstakten var ikke anfægtet, og derfor får vi ikke andet end en gang vælgermødesnak ud af det, der har været. Jeg håber, at den vælgermødedebat, der har været her i dag, ikke vil komme til at skade sagen.

Dernæst tilbage til sagen, som jeg fortsat vælger at tro at alle ulandshjælpsvenlige kan samarbejde om. I mit første indlæg nåede jeg ikke at få uddybet synspunktet om, at de, der skal være medhjælpere og rådgivere ude i udviklingslandene, virkelig bør leve sig ind i landenes forhold. Jeg vil gerne have lov til at pege på, hvor vigtigt det er, at mennesker, når de skal forstå situationen, forstå kulturen og forstå befolkningen, først og fremmest lærer at tale det lokale sprog. Det er noget, som jeg håber vi i fremtiden kan få gjort noget mere ved.

Endelig vil jeg gerne have lov til at trække yderligere en sag frem, som også er nævnt i